

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל

עיר התורה שקרובה אליך

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

המלך

יתרו

אור

לדעת לומר תודה

שמות פרשת יתרו פרק יח פסוק (י) ויאמר יתרו פרעה יקח אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים: ופ"ב (ב) אנכי יקח אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מקיפת עבדים לא יהיה לך אלהים אחרים עלי: ומבואר במסכת סנהדרין דף צד ע"א ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם. תנא משום רבי פפייס גנאי הוא למושה וששים ריבוא שלא אמרו ברוך עד שבא יתרו ואמר ברוך ה'.

שאלות:

א) הקשה המהרש"א בחידושי אגדות שם: וז"ל שלא אמרו ברוך כו'. כבר מצינו בכמה כתובים הקודמים שנאמר ברוך ה' במאורעות נח אמר ברוך ה' אלהי שם גו' ואליעזר עבד אברהם אמר ברוך ה' אלהי אברהם אשר לא עזב וגו' ב) עוד הקשה בספר תורת חיים מסכת סנהדרין דף צד ע"א הרי אמרו שירה הרבה יותר לכאורה ממה שאמר יתרו ומדוע לא מספיק השירה? ג) עוד הקשו הראשונים מדוע בדיברה הראשונה תלה המעם של אנכי השם בגלל שהוצאתיך ממצרים ולא אנכי שבראתי העולם?

האדם מקבל ומכין שזה דבר מובן מאליו:

אולם רצון התורה לאלפנו אחד מיסודות הנהגת בן אדם לחברו וכן אדם למקום, להיות ונוהג שבעולם כאשר גודל בבית חריו שכל הנעשה עבורו הוא כדבר מובן מאליו אינו רואה לעצמו חובה להודות ולהעריך את מה שמקבל ואולי יותר מכך יש לו תביעות ותלונות על הנעשה, כמו כן החורים עם בניהם כאשר הבן עושה מעשה טוב ועוזר הדבר מתקבל כדבר מובן מאליו היות וזה חובתו ואין מגיע על כך הערכה, כמו כן בין אדם לאשתו כל מה שהאשה עושה בבית מבשלת מנקה מכבסת וכדומה הכל מובן מאליו ואינו רואה צורך לתת הערכה או תודה על הנעשה וכן ההפך האשה כלפי האיש שהזוג מבין ולוקח הדברים כדבר מוכרח להיות ואין על כך שום תשומת לב והערכה, כמו כן האדם בעסקו כאשר יש עובד טוב אינו זוכה להערכה כיון שמקבל משכורת, וק"ו כאשר מבקש איזה שירות מחברו תמורת שכר האדם מבין שאינו צריך להודות על כך כי אדרבא אני נותן לו שכר, וכן עוה"ד תן לחכם ויוסיף לקח והעיקר שהאדם חושב שהכל מובן מאליו שכך צריך להיות, ועוד יותר בעבודת השם שכל יום שמתעורר והוא בריא אינו חש בחסדי השם איתו או שגופו מתפקד ומערכת העיכול עובדת כראוי או שליכו פועם בקרבו הכל מובן מאליו ואינו חש מהחיובות לתודה, וזו הטעות הבסיסית שמהווה חורבן ומחלוקת בביתו בחברתו ובעבודתו ובעבודת השם, ולפחות מאבדת כל מוטיבציה לשפר ולהמשיך בדבר הטוב שנעשה כיון שאין הערכה ולא ביטוי לכך, ולזאת באה תורתנו ללמדנו השקפת התורה מהיא הן בן אדם לחברו והן בן אדם לקונו יסוד היסודות הוא לדעת להכיר טובה ולהוקיר ולהעריך ולהודות על כל הנאה שמקבל ולא לחשוב שהדבר מובן מאליו.

סיפור מבחיל בגלל אמירת תודה ניצל מהתאבדות:

כך סיפר בחור תיכוניסט יום אחד בשחייתו בביתו ט', ראיתי ילד מהשכבה שלי שהיה בדרכו הביתה מביה"ס. שמו היה עמית. נראה היה שהוא סוהב את כל הספרים שלו. השבתי לעצמי: למה ילד יקח את כל הספרים שלו הביתה מביה"ס? הוא בטח סתם איזה יורים. היה לי שבוע עמום במיוחד (מסיבות ומשחק כדורגל עם החברים שלי נגד נערים משכונה אחרת) אז משכתי בכתפי והמשכתי ללכת. בשעה שהלכתי, ראיתי חבורה של נערים רצים לכיוון עמית, מעיפים לו את כל הספרים מחיד ומפילים אותו לאדמה. המשקפים שלו עפו וצנחו על הדשא במרחק שלוש מטרים ממנו. הוא הביט למעלה וראיתי את העצב בעיניו. ליבי יצא אליו, רצתי וכשהוא זחל מסביב כדי לחפש את משקפיו וראיתי דמעות בעיניו. הגשתי לו את המשקפים ואמרתי לו "החברה האלה סתם מגעילים" הוא הסתכל אלי ואמר "חיי – תודה" וחיך. אותה אמירת תודה זה היה אחד מאותם היוכים המראים הכרת תודה אמיתית שיוצאת הישר מהלב ולכן נקשרתי אליו. עזרתי לו לקום ולהרים את ספריו ושאלתי אותו למה לא ראיתי אותך קודם, ואיפה הוא גר. הסתבר שהוא גר לידי. שאלתי אותו איך קרה שלא ראיתי אותו קודם לכן, והוא ענה שהוא הלך לבי"ס פרטי עד לפני זמן קצר. בחיים לא הייתי מתחבר עם ילד שהולך לבי"ס פרטי לפני כן. דיברנו כל הדרך הביתה ועזרתי לו לסחוב חלק מהספרים. הסתבר לי שהוא דווקא היה ילד די "קול". שאלתי אותו אם הוא היה רוצה לשחק איתנו כדורגל? והוא ענה שכן. בילינו ביחד כל אותו שבוע וככל שהכרתי אותו יותר כך חיבבתי אותו יותר וכך גם החברים שלי. ביום ראשון בבוקר ראיתי אותו שוב עם כל הציוד. אמרתי לו, נראה לי שאתה הולך לפתח שרירי ידיים חזקים במיוחד אם תסחוב את כל הספרים האלה כל יום. הוא צחק והעביר לי חלק מהספרים. במהלך ארבע השנים הבאות, עמית ואני נעשינו חברים טובים. כשסיימנו את התיכון, התחלנו לחשוב על צבא ואוניברסיטה. ידעתי שכל הזמן נישאר חברים למרות שכל השיכבה ואני צחקנו עליו על כך שהוא יורים. בסוף השנה, עמית נבחר לשאת את הנאום בשם הכוגרים בטקס סיום התיכון. ראיתי את עמית באותו יום, הוא נראה נהדר, הוא היה אחד מאותם נערים שבאמת מצאו את עצמם במהלך התיכון. הוא התמלא וממש נראה טוב. הוא היה מאוד נרגש מהנאום. טפחתי לו על השכם ואמרתי לו "אל תדאג – אתה תהיה גדול". הוא הסתכל עלי באחד מאותם מבטים מלאי הכרת תודה וחיך. כשהוא התחיל לנאום, הוא כחך בגרונו ואמר: "סיום התיכון הוא זמן להודות

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל

עיר התורה שקרובה אליך

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

לא לה שערורי לך לעבור את שנות הנערות בשפיות – ההורים שלך המורים שלך. אבל יותר מכל – לחברים שלך. אני פה כדי לספר לכם שלחיות חבר של מישחו, זוהי המתנה הטובה ביותר שיכולת לתת לו. אני עומד לספר לכם סיפור. הסתכלתי עליו, לא מאמין למשמע אוזני כששמעתי שהוא מספר את הסיפור של היום בו הכרנו. הוא סיפר שהוא תיכנן להתאבד באותו היום. הוא סיפר איך הוא רוקן את כל הארונות שלו וניקה אותה כדי שאמא שלו לא תצטרך לבוא לנקות לאחר מכן ולסחוב את הספרים שלו. הוא הסתכל אלי וחיך חיך קטן. "למזלי, ניצלתי, החבר שלי הציל אותי מהתאבדות". שמעתי את הרחשים בקהל בשעה שהבחור, הפופולרי והמוצלח הזה, מספר על הרגע החלש ביותר שלו. ראיתי את ההורים שלו מסתכלים עלי ומחייכים את אותו החיך מכיר התודה. עד לאותו רגע לא הבנתי את המשמעות של אותה הכרת תודה.

שבח אינו תהליף לתודה:

ובזה נבוא לביאור הפסוקים ומאמר חז"ל כתב המהרש"א בחידושי אגדות שם לתרין את קושינו: וז"ל אלא דה"ק גנאי לו למשה וס' רבוא שלא אמרו ברוך ה' גו' על גס עצמם עד שבא יתרו ואמר ברוך ה' על ניסם משום דהוה נס דרבים כדאמרין פרק הרואה וק"ל עכ"ל: ונראה ביאור דבריו שאמנם משה וישראל אמרו שירה ומצינו אצל נח ואליעזר שאמרו ברוך אבל הכל היה בגדר שבח השם על מעשיו אבל לא תודה על מה שקבל, אבל יתרו הודה על הנס שנעשה לישראל וזה היה חסר שמושה וישראל לא הודו לקב"ה על הנסים שעשה להם ולא להסתפק לשבח את השם על הנסים הגדולים שעשה אלא צריך להביע את התודה על מה שהם קיבלו. ואכן מציאתי שכך כתב לתרין בתורה תמוימה הערות שמות פרק יח הערה יג וז"ל צ"ל דמה ששרו ישראל את השירה אין זה בכלל ברכה והודאה, אלא רק שבח ותהלה, וגם זה היה רק לנס קריעת ים סוף ולא ליציאת מצרים עכ"ל: מכאן אנו למדים שלא מספיק לשבח את מעשה הזולת ההורים או את בן הזוג היות והשבח אין בו את הביטוי למה שהוא קיבל אישית וההערכה האישית חסרה, ולכן לדוגמה לשבח את תבשילים טעימים אינו התודה שמחוייב האדם אלא צריך לומר לבן הזוג תודה על מה שעשית בשבילי כי זה ביטוי להערכה האישית.

מנהג העולם לומר ברוך השם:

ומכאן ממעשה יתרו נלמד ונשרש מנהג העולם כאשר נשאל לשלומנו משיב ברוך השם שהכוונה בזה להודות להקב"ה על מה שנעשה עבורו, כך כתב בספר עלי תמר מסכת ברכות פרק ט הלכה א' ובזה יש ליתן מעם למנהגם של ישראל שאומרים ברוך ה' על כל מאורע ומאורע בחיי היום יומיים ע"ד ועל נסוך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת שהוא כדי להסיר הגנאי של ששים רבוא מישראל.

אנכי השם אלוךך תלה ביציאת מצרים:

ובזה מובן שהקב"ה תלה הדיברה הראשונה ביציאת מצרים ולא בכריאת העולם בהיות ויציאת מצרים מתייחסת במיוחד לעם ישראל שהטיב עימם ועשה להם נסים ונפלאות וחייבים להודות על כל מה שנעשה.

מצוות כבד את אביך בצד ימין הלוחות:

ובזה יובן מה שמקשים הרי לוחות הברית מחולקים לשני לוחות לוח ימין הן מצוות שבן אדם למקום ולוח שמאל הן מצוות שבן אדם לחברו, והקשו א"כ מדוע נכתבה הדיברה של כבד את אביך ואמך בחמש של צד ימין שהן של בן אדם למקום הרי מצווה זו גם כן בן אדם לחברו? אולם כתב בספר החינוך מצווה לג בהיות ומצווה זו היא מבוססת על אותו יסוד שהאדם ידע להודות על כל מה שמקבל ואינו נותן לשגרה לשכוח להודות על כך, הוא גם היסוד בעבודת השם ואחד משפיע על השני לכן היא שייכת גם למצוות בן אדם למקום. ולזאת אמרו חז"ל הכופר בטובת חברו כפרעה סופו לכפור בטובת הקב"ה כפרעה.

בן אדם למקום:

הראת לדעת שהודאה היא אכן יסוד הן בעבודת האדם בינו לבן קונו והן בין אדם לחברו. ומאותו יסוד שחובת האדם להרגיל את עצמו להיות רגיש לכל דבר שמקבל ולהעריך ולהודות, יוכל האדם להכיר טובה לבוראו על כל החסדים שעושה עימו בכל יום ולא יבין שהכל מובן מאליו ואין על מה להודות, אלא חז"ל מגדירים הדבר עד כדי כך כל הנשמה תהלל שעל כל נשימה ונשימה צריך להודות להשם ולא להבין שלנשום זה דבר המובן מאליו, כי כאשר האדם ילך לבתי חולים ויראה כמה מתמודדים עם כל נשימה ידע להעריך את מערכת נשימתו התקינה, וכמו כן כל חלקי גופו ואבריו אשר מתפקדים באופן תקין עד כמה צריך האדם להעריך ולהודות ללא גבול, וכאשר אנו אומרים בנשמת כל חי ואילו פינו מלא שירה בים ולשונונו רינה כהמון גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, וידנו פרושות כנשרי שמים, ורגלנו קלות כאילות, אין אנחנו מספיקים להודות לך השם אלוךינו ולברך את שמך מלכנו על אחד מאלף אלפי אלפים ורוב רבי רבבות פעמים הטובות נסים ונפלאות שעשית עימנו ועם אבותינו, ולצערנו בתקופה זו אשר הצרות גוברות וכל יום גזרות קשות חדשות אשר נפטרים אנשים תינוקות וצעירים מדברים פשוטים אחד נחנק ואחד לא קם ואחד משפעת או מריאות או נופלים וכדומה הרי שלקום בסדר אינו דבר שמוכן מאליו, וכבר לימדנו יעקב אבינו שאמר קטונתי מכל החסדים ומכל האמת כי במקלי עברתי את הירדן הנה ועתה הייתי לפני מחנות, ואם תתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש וכו' שחובת האדם לדעת להעריך כל הנעשה סביבו שאין הדבר

בית: רה' שמאי 18 טל: 039096874 לשכה רה' שמאי 13, אלעד • טל: 03-9096601 • פקס: 03-9337941

tel: 972-3-9096784 • hom: 18 shamai st' fax: 972-39337941 • tel: 972-3-90966001 • 13 shamai st' elad 40800

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל

עיר התורה שקרובה אליך

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

פשוט ומובן מאליו, צא וראה כמה לא זכו לאשה ואם כבר זכו כמה לא זכו לפרי בטן ואם זכו לפרי בטן כמה ממורמרים מיוצאי חלציהם שעדיף שלא נבראו, ואם הכל בסדר כמה אינם בקו הבריאות ובכל יום מתמודדים עם הקיום, וק"ו כאשר זוכה לפרנסה אשר רבים רעבים לפת לחם ובגד ללבוש, כי אין החיים דבר שמוכן מאליו, ורק כאשר האדם יחנך וירגיל את עצמו לתת דעתו על כל הנאה שמקבל להעריך ולהודות בן אדם לחברו יורגל גם להודות למקום.

כל הקרבנות בטלים וקרבת תודה אינה בטלה:

ולזאת כתבו חז"ל במדרש ויקרא רבה (וילנא) פרשת צו פרשה ט סימן ז רבי פנחס ורבי לוי ורבי יוחנן בשם ר' מנחם דגליא לעתיד לבא כל הקרבנות בטלין וקרבת תודה אינו בטל כל התפלות בהודאה אינה בטלה הה"ד (ירמיה לג) קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול בלה קול אומרים הודו את ה' צבאות וגו' זו הודאה ומביאין תודה בית ה' זה קרבן תודה וכן דוד אומר (תהלים נו) עלי אלהים נדריך אשלם תודות לך תודה אין כתיב כאן אלא תודות ההודאה וקרבת תודה. וכתב בספר אבודרהם תקון התפלות ועניניהם וז"ל ופירש החכם ר' דוד קמחי שרצה לומר באמרו כי התפלות בטלות שלא יצטרכו לשאול צרכי עולם כי בטובה גדולה יהיו כל הימים. ואין להם אלא שבח והודאה לשם יתב' וכן לא יהיו הוטאים לעתיד לבא ואז לא יצטרכו לקרבן הטאת ואשם כי אם קרבן תודה שאינו בא על הטאת. וזהו שאמר במדרש ויזכור כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב (תה' עה, לט) שלא ישוב לטבעו וליצר הרע לימות המשיח.

מעלת מודים דרבנן:

והוסיף על כך האורחות חיים חלק א הלכות תפלה אות כ וז"ל וגמטרי"ם של מודי"ם מאה כנגד מאה ברכות שחייב אדם לומר בכל יום. וכתבו בתשובות הגאונים החדשות עמנואל (אופק) סימן כח וז"ל מודים דרבנן דבר חשוב למאד עד שבשביל חשיבותו אמרו [במסכת ברכות דף כא ע"ב] על הבא ומוצא צבור מתפללין אם יכול להתחיל ולגמור עד שלא יגיע שליה צבור למודים יתפלל ואם לאו אל יתפלל.

מעשה עם הגר"ש אלישיב זצ"ל

כאשר היה מאושפז הובא בשבילו רופא מומחה מחו"ל לטפל ולא ידע לדבר רק אנגלית ולבסוף ביקש הגר"ש שילמדו אותו איך אומרים תודה באנגלית, שאלו אותו מדוע נצרך לכך, והשיב בכדי להודות לרופא, שאלו אותו שהם ידאגו להודות בשמו, והשיב בשאלה מדוע בכל תפילת שמונה עשרה יוצאים על ידי הש"ץ ואילו בכרכת מודים תיקנו חז"ל שהציבור יאמר מודים דרבנן, ומדוע לא הסתפקו באמירת הש"ץ? אלא חז"ל מלמדים אותנו שלהודות צריך האדם בעצמו לעשות ולא על ידי שליה, ולכן נצרך ללמוד לומר תודה באנגלית.

מעשה שהיה עם הגר"ש להודות על שרות בתשלום:

מסופר על הגר"ש אויירבך זצ"ל שלאחר פטירתו סיפר נהג מונית שהסיע באופן קבוע את הרב במשך שנים רבות ובכל יום כשנכנס למונית שואל לשלמה וב"ב וכאשר נפרד ממנו מודה לו על שהסיעו, למרות שבעל המונית עשה לטובת עצמו ואדרבא הגר"שז"א הוא שעשה לו טובה, כיון שסו"ם נהנה היה מודה כיון שאינו שייך רק למיטיב אלא לזיכוכ נפשו.

סוגלת אמירת תודה:

כתב רבי נחמן מברסלב זצ"ל ליקו"מ ת"ב ח"ב שיש דרך אחת שבעזרתה ניתן להשיג כל דבר ואף לבטל את הגזירות הקשות ביותר שאפילו שערי דמעה נעולים בפניהן, דרך מיוחדת זו נקראת אמירת תודה שנאמר בואו שעריו בתודה תהלים קד-אדם שמודה לקב"ה על כל מה שקורה איתו מקטן ועד גדול מטוב ועד רע, פותח לעצמו את האפשרות לקבל מה' מתנות נפלאות שלא היו אמורות להגיע אליו, ולהיכנס בשערים נעולים שאין אפשרות לפותחם, וזאת בזכות אמירת תודה אמיתית ומעומק הלב, בכך שיהודי הופך את טבעו ומודה לה גם על הקשיים והניסיונות שעומדים כנגדו, הקב"ה אינו נשאר חייב והופך עבורו את הטבע בכדי למלא את כל מבוקשו.

מעשה בהשיבות אמירת התודה לקב"ה:

בענין זה מספרים מעשה שהיה ביהודי ירא שמים שכמו כולנו חי את השיגרה מהחכם דרשה על מעלת אמירת התודה כמה זה חשוב להודות וליהודי הזה היה בן בחור ישיבה שהחליט באותו היום לצאת עם חבריו לטיול לקברי צדיקים היהודי הזה קיבל על עצמו לומר תודה על כל דבר ואחרי שיצא מבית הכנסת בדרך לביתו שמתארכת בערך כמו עשרים דקות אמר תודה לקב"ה על אשתו על הילדים על הפרנסה ועוד ועוד באמת לא חסר על מה לומר תודה לקב"ה ברגע שהאדם מתחיל לומר תודה על כל דבר הוא פתאום רואה שיש לו הכל אבל שלא אומרים תודה מרגישים שחסר ואותו יהודי היה אומר תודה כל הדרך עד שהגיע לביתו שהגיע לביתו הוא נח צהריים והנה לקראת הערב בנו חזר מהטיול נסער ונרגש ואמר לאביו אבא אתה לא מאמין איזה נס היה לנו ראינו את המוות מול העיניים מספר הבן לאבא שבדרך לטיול הוויז לקח אותנו דרך כפר ערבי ופתאום שמנו לב שאנחנו בסביבה עויינת ובין רגע התאספו עלינו המון ערבים סביב האוטו והתחילו לצעוק בערבית אטבחה אל יהוד תהרגו את היהודים תהרגו את היהודים ופתאום הגיעו השוטרים הפלסטינאים ופיזרו את ההמון ממש ראינו

בית: רה' שמאי 18 טל: 039096874 לשכה רה' שמאי 13, אלעד • טל: 03-9096601 • פקס: 03-9337941

tel: 972-3-9096784 • hom: 18 shamai st' fax: 972-39337941 • tel: 972-3-90966001 • 13 shamai st' elad 40800

מרדכי מלכא

רב ואב"ד עיה"ק אלעד ת"ו

יו"ר ועדת סת"ם

הרבנות הראשית לישראל

עיר התורה שקרובה אליך

לשכת הרבנות הראשית אלעד.

בד"צ אלעד*בתי הוראה*שרותי דת*רישום נישואין*כשרות*מקואות*עירובין

The office of Rabanoot Eled – in hesd of Rabbi MORDECHAI MALKA

את המוות מול העיניים שאל אותו האבא באיזו שעה בערך זה קרה ענה לו הבן בערך בשעה אחת וחצי אמר לו האבא זו בדיוק השעה שהלכתי בדרך הביתה ואמרת תודה לקב"ה על הכל בזכות אמירת תודה ניצל בנו וזה בדיוק מה שכתב בליקוטי מוהר"ן שבשעה שהאדם אומר מזמור לתודה הקב"ה מוליד לו תולדה ישועה ממקום אחר.

עוד מעשה שפורסם:

מעשה שפורסם לפני כארבע שנים. מספר בעל המעשה שלום קוראים לי אבי, אני אב לארבעה ילדים. זה עתה יצאנו מהחדר של דוקטור כהן, הוא הודיע לי שאני עומד בקרוב לאבד את מאור עיניי. מחשבות רבות התרוצצו במוחי: "אבי, אתה עומד להיפרד מכל המראה היפה של הבריאה, כבר לא תראה את השמים הבהירים בקיץ והאפורים בחורף גם לא את הצבעים היפים של העצים והפרחים. חזרנו הביתה וחשבת איך במשך ארבעים השנים לא התעוררתי להודות לבורא עולם על המאור שנתן לי? איך לא פרצתי במחול כל בוקר על העיניים שיכולות לראות את הבריאה הנפלאה?! מיד לקחתי דף ועט והתחלתי לכתוב "אלוקים אני יודע שלא מניע לי כלום ובכל זאת כל יום אתה שולח לי מתנות גדולות, מעולם לא עצרתי לחשוב או להודות עליהן אבל אף פעם לא מאוחר או אלוקים, תודה על האוזניים ששומעות, תודה על זה שאני קם כל בוקר, תודה על הוש הטעם והריח, תודה על שהמוח פועל, תודה על מקום העבודה, תודה על המשפחה... לא יכולתי להפסיק הדף הלך והתמלא ושויליים דקים נותרו לי בדף שם הוספתי עוד תודה אחת: "אלוקים, תודה לך שפקחת לי את העיניים לראות את העולם אני חושב שעד עכשיו שהייתי עיוור." אחרי שהרגשתי שליבי התמלא באושר ותקווה החלטתי כל יום לכתוב מכתב תודה לבורא עולם. הייתי מוסיף עוד תודה עוד דף ועוד דף. כן, יש הרבה על מה להודות. הימים עברו והגיע זמן הפגישה עם ד"ר כהן. נכנסו לחדר שלו, הוא בדק אותי ואחרי הבדיקה אמר: "אבי אלו לא אותן עיניים מישחו השתיל לך עיניים חדשות." אה, הוא לא ידע כמה שהוא צדק. התודה ניצחה וזאת עובדה – המחלה נעצרה, נמצאה תרופה חדשה למכתי והמחלה נסוגה לחלוטין!!! אתם מבינים זה רק עניין של תודה....

מעשה היה עם פרופסור ינון משערי צדק:

קראתי מעשה שהיה עם פרופסור ינון בשערי צדק מנהל מחלקת זיהומים שפעם הביאו חולה שנעשה לה נקב בקיבה רח"ל והיית סובלת כאבי תופת כמובן הכניסו אותה לניתוח אך עדיין היו לה כאבים עזים בני המשפחה ובפרט אחד הבנים היה מלא טרוניות וטענות על הרופאים מדוע לא מטפלים נכון באמא שהיא עדיין סובלת כל כך ושאל מי האחראי על המחלקה הוא חייב לדבר איתו, ובאמת יצא לו שכאשר הגיע פרופסור ינון הטיח בפניו דברים קשים על ההזנחה וחוסר טיפול לאמא אשר כבר מאושפזת שלושה שבועות והיא עדיין סובלת, לאחר ששמע הפרופסור את הדברים ביקש מהבן להתלוות אליו הלך איתו והוא לקח אתו לאזור השירותים ולא הבין מה הוא עושה אולם הרופא מראה לו ששם על הקיר תלויה ברכת אשר יצר וביקש מהבן שיקרא איתו ביחד מה כתוב בברכה, הבן היה המום כי הרופא נראה חלוני ומה רוצה מהברכה ומראה לו הרופא כי כתוב שהקב"ה ברא את האדם נקבים נקבים חלולים חלולים ואם יסתם אחד מהם או יפתח אחד מהם אי אפשר להתקיים אפילו שעה אחת, אמר הרופא אתה מבין מה כתוב כאן הרי אם יפתח אחד מהן אפילו שעה אחת אי אפשר להתקיים ואמא שלך יש לה חור בקיבה וכבר היא פה שלושה שבועות וזה רק אודות לטיפול המסור שמנסים להציל אותה ועדיין יש לך טענות כי אינך יודע להודות לקב"ה על החסד שעושה בכל רגע עם האדם מבחנתי כל נשימה שאדם נושם הוא חסד ונס ולא דבר שמובן מאליו, הבן כמובן היה מאוד המום מאחר והיה בן תורה ולמד מוסר השכל כיצד צריך להסתכל נכון ולדעת לומר תודה על חסדי הקב"ה בכל רגע עם האדם.

מוסר השכל:

הנלמד מדברנו על היסוד הגדול והחשוב שעליו מושגת עבודת האדם בינו לבין קונו וכן בין אדם לחברו והיא לדעת להודות ולהרגיל עצמו לומר תודה ולהחזיר בקרבן הערכה והוקרה והודאה על על טובה והנאה שמקבל בכל צורה, וצריך כל זוג שבונה ביתו לקבל על עצמו להרגיל לשונם תמיד להודות ובפרט הבעל כלפי אשתו שאין דרך האיש להודות ולדעת לפרגן ולשבח על כל פעולה שנעשה עבורו וכן האשה כלפי בעלה, ולא לנהל את חיי הנישואין כדבר המובן מאליו אלא להפנות את השמחה והאושר בבית כאשר כל אחד מעריך ומוקיר כל הנאה ובה מרבים שלום והשכינה שורה בביתם. ובכך שזו האווירה שתשרה בבית הרי שהתוצאה מכך ילמדו הבנים להתיהם עם ההורים כי חובה להחזיר בבית את התשומות לב לכל טובה והנאה שנעשית מאחד לשני זו דרך לגדל ולהנך שאין הדבר מובן מאליו שההורים יעשו כל מה שעושים וצריך להוקיר ולהודות, כך גם ההורים עם הבנים ידעו לשבח את מעשה בניהם ולא לחשוב שזה חובתן כי רק כך יתחנכו להרגיל עצמן להעריך כל דבר שמקבילים, וכן בחיי החברה או העבודה או קבלת שרות אפילו בתשלום ידע האדם להביע את הערכתו ולשבח ולהודות על כך ולא דבר המובן מאליו כי יכול להיות אחרת. ובכך האדם ירגיל עצמו גם בינו למקום לדעת להודות ולהלל את השם על חסדיו ולעבוד את השם בשמחה תמיד.

החותם בברכת שבת שלום ומבורך. הצב"ו מרדכי מלכא עיה"ק אלעד